

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 105/2015
02.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у радном спору тужиље И.С. из Б., коју заступа пуномоћник М.П.С.-Ћ., адвокат из О., против туженог G.I.G. д.о.о. ..., ... у С.П., кога заступа пуномоћник П.Ј., адвокат из Б., ради поништаја решења о отказу, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 1160/14 од 05.11.2014. године, у седници одржаној 02.12.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 1160/14 од 05.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П1. 385/11 од 26.02.2014. године, делимично је усвојен тужбени захтев и поништено је као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду од 22.02.2011. године и обавезан је тужени да тужиљу реинтегрише у процес рада и да јој на име трошкова спора исплати 139.500,00 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 399. раније важећег ЗПП ("Службени гласник РС" 125/04...), који се примењује на основу члана 506. сада важећег ЗПП, па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда из тачке 1. која се истиче у ревизији (да је у доношењу пресуде учествовала судија која није учествовала на главној расправи).

Наиме, на записнику о главној расправи од 26.02.2014. године судија Биљана Тешић са члановима већа Везмар Славицом и Вукин Браниславом, због промене састава већа расправу је започела читањем списка. Пуномоћници странака су изложили тужбу и одговор на тужбу. Изведени су (прочитани) писмени докази; одлучено је да се не саслушава тужила и законски заступник у својству парничних странака, странке су истакле да немају предлоге у циљу допуне доказног поступка, приложили су трошковнике и расправа је закључена. Пуномоћник туженог није имао примедби на састав већа, па је судија која је одржала и закључила расправу донела пресуду.

Такође, неосновани су ревизијски наводи у којима се истиче да је учињена битна повреда из тачке 12. цитираног правила, јер побијана пресуда садржи разлоге о одлучним чињеницама које нису међусобно противречни и она се са сигурношћу може испитати.

Решењем туженог од 22.12.2012. године раскида се уговор о раду између туженог и тужиле (магационера-контролора робе) због непоштовања радне дисциплине. У образложењу је наведено да тужила не поштује радну дисциплину и да је њено понашање такво да не може да настави рад код послодавца јер је 22.12.2010. године приликом контроле возног парка од стране руководиоца сектора затечена како излази из теретног дела комбија паркираног на паркингу туженог у коме је остао пепео цигарета и у коме се осећао јак мирис дувана, па је повредила специјални закон који забрањује пушење у затвореном простору и општи акт послодавца који је донет на основу тог закона. Послодавац сматра да је запослена учинила акт - повреду радне дисциплине јер је "инкриминисане радње" чинила у радно време, а не у време предвиђено за коришћење паузе. Упозорење се разликује од решења о отказу, јер се у њему наводи да је тужила "затечена како пуши у теретном делу комбија у радно време". У погледу битне чињенице (да ли је тужила прекршила Закон о забрани пушења и општи акт туженог) првостепени суд је поверовао исказу тужиле да она то није учинила. Осим тога, због различитог третирања догађаја у упозорењу и решењу о отказу и код чињенице да овлашћено лице код туженог за контролу није одмах сачинио извештај, суд закључује да се на поуздан начин није могло утврдити да ли је тужила повредила закон и општи акт туженог.

На тако утврђено чињенично стање, правилно је примењено материјално право када је тужбени захтев усвојен (утврђено да је решење о отказу незаконито).

Наиме, у конкретном случају нису се стекли услови за отказ уговора о раду из члана 179. став 2. тачка 3 (повреда радне дисциплине због које запослени не може да настави рад код послодавца).

У поступку поводом ревизије расправљају се правна, а не чињенична питања, па се у ревизији не може оспоравити оцена доказа (што тужени чини), јер се на тај начин оспорава утврђено чињенично стање што није дозвољено по члану 398. став 3. ЗПП.

Но, и под условом да је тврдња послодавца истинита и да је тужила само једанпут затечена у возилу туженог у конзумирању цигарета, имајући у виду све околности случаја (да се возило налазило на паркингу, а не у близини објеката или људи којима би се на тај начин могла учинити штета, да тужила није била склона

повредама радне дисциплине), отказ због прве овакве повреде радне дисциплине је престрог.

Наиме, Закон о раду не садржи правило да се код сваке повреде радне дисциплине отказује уговор о раду. Синтагму "да је понашање такво да не може да настави рад код послодавца", треба разумети као понашање које се не може толерисати и које је по разумној оцени неподношљиво. Флексибилност овог правила и правило да се запосленом може уместо отказа изрећи и мера привременог удаљења са рада у трајању до три дана без накнаде зараде (члан 170. став 1), као и правило о тзв. антиципираном упозорењу (члан 180. став 3), указују да закон чини градацију (разлику) између лакших и тежих повреда радне дисциплине, због чега као што је истакнуто свака повреда не мора бити санкционисани најтежом дисциплинском санкцијом (зависи од околности случаја).

На основу члана 405. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Предраг Трифуновић,с.р.**